



KERK-KRANT

GELOOFSGEMEENSCHAP AUGUSTINUS
EINDHOVEN

jaargang 14, nummer 6

4 oktober 2026

Vol goede moed



De kunstenaar Frederick Franck smeedde zijn Franciscus-icoon uit staal. Een grote zwerm van wel vijftig vogels omvliegen het opgeheven hoofd van Franciscus. De originele sculptuur staat nu bij Pacem in Terris (zijn landgoed nabij New York), zomer en winter getuigend van het heilige in de natuur. De gevleugelde zwerm heeft sommigen geïnspireerd, ieder van die vogels te zien als een opstijgend gebed.

Heilige Franciscus – 800 jaar springlevend

Al jarenlang staat 4 oktober bekend als Werelddierendag.

En deze dag, die in het teken staat van zorg en liefde voor de dieren, is ook de feestdag van de heilige Franciscus van Assisi. Want, zoals jong en oud weten, hield Franciscus erg van dieren. Maar een andere reden waarom hij zo bekend is binnen en buiten de kerken, is dat hij ook een maatschappelijk hervormer was.

Hij had rijke ouders met een grote stoffenzaak. Hij groeide op in Assisi en omdat hij zo rijk was had hij een wild studentenleven. Maar dat luxe leven bracht hem geen voldoening. Daarom koos hij radicaal voor armoede en eenvoud en bracht zodoende in zijn omgeving heel wat opschudding teweeg. Vooral zijn bewogenheid met de natuur: met de zon, maan, sterren, aarde, lucht en water, was uitzonderlijk voor die tijd.

H. Franciscus overleed op 3 oktober 1226.

De dag daarop werd zijn dode lichaam in processie naar Assisi gedragen.

De persoon van Franciscus blijft ook in onze tijd uiterst actueel, mede door Paus Franciscus.

De volgelingen van H. Franciscus weten zich verzameld in de Franciscaanse samenwerking, die zich bezig houdt met de vredesbeweging en het conciliair proces.

Thema's als vrede, gerechtigheid en heelheid van de schepping staan hoog in het vaandel bij allen die de Franciscanen hun warm hart toedragen.

Daardoor heeft deze feestdag 4 oktober een geheel eigen karakter gekregen. Nu wij H. Franciscus herdenken past het ook om met veel respect Paus Franciscus te gedenken. Het was opvallend dat hij als Jezuïet de pauselijke naam 'Franciscus' koos.

Dat is een illustratie van zijn programma. Het geloof in God verbindt de paus voortdurend met inzet voor de kwetsbaren, de armen en de natuur. Hij geeft talloze voorbeelden over de radicaliteit van zijn Franciscaanse spiritualiteit, zoals het opzienbarende bezoek aan het Italiaanse eiland Lampedusa. Zijn encycliek *Laudato Si'* over het omgaan met de aarde en ons milieu vormt een indrukwekkend bewijs van zijn grote verantwoordelijkheid.

Dolf van der Linden, osa

Er is een boeiende **lezing op woensdag 14 oktober 2026**

om 14.00 uur in de kapel van Glorieux:

Spreker: pater Ronald Putman, franciscaan

Onderwerp: Franciscus: 800 jaar springlevend

<https://bisdom-roermond.org/franciscus-van-assisi-al-800-jaar-springlevend>

Franciscus van Assisi is een van de grootste en populairste heiligen van de Kerk. Dit jaar is een speciaal jubeljaar aan hem gewijd, omdat het precies 800 jaar geleden is dat hij overleed. Wat was er zo bijzonder aan deze man dat hij acht eeuwen na zijn dood nog steeds weet te inspireren?

Vanwege de 800e sterfdag van Franciscus heeft paus Leo XIV heel 2026 uitgeroepen tot een speciaal jubeljaar. Alle gelovigen zijn uitgenodigd om dit hele jaar in het teken te stellen van het voorbeeld van de man uit Assisi.

Viering Augustinusdag 2026 - impressie

Ontroerd was ik bij de viering van 30 augustus ter gelegenheid van de feestdag van Augustinus en het lustrum van onze prachtige geloofsgemeenschap.

Een traan liep onwillekeurig over mijn wang. -hoe bijzonder werkt het brein... een traan bij verdriet, maar ook juist bij ontmoeting of geluk!

Waarom ontroerd ?

== De ambiance in de volle kapel met een schitterende schoonheid van architectuur, vol licht op het altaar, maar toch intiem door het neerwelvende dak. Het geeft mij altijd een gevoel van geborgenheid binnen de gemeenschap.

== Rondom het altaar staan onze 7 zeer gewaardeerde voorgangers. Joost Koopmans met een kleurrijke stola en de zes anderen in een witte albe met een witte stola.

În een halve kring sloten zij de cirkel van onze gemeenschap. Dolf [van der Linden, osa] zat naast mij.

== Het liturgieboekje, speciaal voor deze gelegenheid, was zorgvuldig samengesteld: Er was goed over nagedacht

== Begroeting en welkom: "In verbondenheid samen - om ons te voeden aan de bron van het leven - om geestkracht op te doen, zodat wij blijven werken aan een liefdevolle wereld.....Verenigd in de naam van de Eeuwige, die we noemen Vader, Zoon en Heilige Geest. Amen

== Het samen hardop uitspreken van een gebed om vergeving... niet het "mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa", maar een oprechte tekst vanuit het hart.

== De viering, die vooral in het teken van Augustinus stond. In de lofzangen in de eerste lezing....zijn preek: WIJ zijn het lichaam van Christus.!

Dat legde Joost ons nog eens uit in de overweging, die ik zeker meermalen zal teruglezen en op me zal laten inwerken; zoveel wijze, gedachten, die getuigen van een doorleefd geloof en belezenheid. ^[NOOT]

== *Stilte....., zo gepast*

== Het koor, begeleid door het stemmige orgel. (wij, de gemeenschap, zongen mee).

== De geloofsbelijdenis, waarin ik me helemaal kon vinden en die volmondig door iedereen werd uitgesproken.

== Ingeleid door het Hooglied van Augustinus: "U hoger dan mijn hoogste hoogte", wat ik/wij voluit konden meezingen. Iazen wij met Joost (het Brood) en Marleen (de Wijn) alternerend het tafelgebed. Joost zong... kippenvel bij mij, (nog geen traan). Al onze vertrouwde voorgangers Iazen hun deel van de tekst.

== De vredeswens werd ruim en oprecht gedeeld; we keken daarbij elkaar recht in de ogen. *"De vrede, die Jezus ons geeft is echte, duurzame vrede. Jezus, help ons in vrede te leven met elkaar".*

== Joost deelde met 5 anderen het Brood en de Wijn uit, en maakte waar in de praktijk, wat hij in de overweging had uitgezegd: wij zijn het lichaam van Christus, het sacrament ook buiten de kapel. Een lied van Oosterhuis werd gezongen.... "dat een nieuwe wereld komen zal", zacht orgelspel.

== Bij de voorbeden zat Ans van Frans Savelkous naast mij. Ik dacht ook aan hem en haar, maar ook aan de anderen uit ons midden,(Hannie) die niet allemaal genoemd konden worden. Die vormden eens ook met ons de gemeenschap en in gedachten nog steeds.!

== 'Ubi caritas et amor, ubi caritas, Deus ibi est' op de wijze van Taizé. Muziek dringt door tot in mijn ziel; een religieuze ervaring.



== De indrukwekkende zegen van onze voorgangers (en zo zegenden we elkaar ook naar mijn idee.) Zestien [Red: inclusief Rob Kosterman achter het altaar en Dolf van der Linden, osa, gezeten op de voorste rij] over ons opgeheven handen

smeekten om de goddelijke zegen.

== Het verlaten van onze voorgangers in een eerbiedwaardige processie. De oudste (Joost) en jongste (Marleen) de rij sluitend.

Wat een onbeschrijfelijke indrukken. Ik deed wat onbeholpen een poging om mijn gevoelens op te schrijven. Wat een emoties in deze prachtige gemeenschap. Dank aan al degenen, die dit hebben mogelijk gemaakt, hebben voorbereid. En bij de uitgang een schitterend boekje met veel waardevolle gedachten en een tweede boekje met een uitnodigend programma van het komende spirituele seizoen. Persoonlijke dank ook voor het uitlokken van een traan,
Piet van Rijn

[NOOT]: De lezing op 30 augustus van Joost Koopmans kunt u op onze website vinden: <https://augustinus-eindhoven.nl/wp-content/uploads/2026/09/Overweging-Joost-Koopmans-30-augustus-2026.pdf>

LITURGIEKALENDER OKTOBER en NOVEMBER 2026

*Hoop heeft twee prachtige dochters, woede en **moed**. Woede over de dingen zoals ze zijn en **moed** om te geloven dat ze niet zullen blijven zoals ze zijn.*
Augustinus

OKTOBER 2026

Zondag 4 oktober 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

27e zondag door het jaar

Jesaja 5,1-7 en Matteüs 21,33-43

Joost Koopmans, osa

Zondag 11 oktober 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

28e zondag door het jaar

Jesaja 25,6-10a en Matteüs 22,1-14

Rob Kosterman

Zondag 18 oktober 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

29e zondag door het jaar

Jesaja 45,1.4-6 en Matteüs 22,15-21

Mart Hendriks

De zondagse collecte is voor de missie, op deze 100^{ste} Wereldmissiedag.

Zondag 25 oktober 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

30e zondag door het jaar

Exodus 22,20-26 en Matteüs 22,34-40

Slotviering van - Johan Wolbrink-

NOVEMBER 2026

Zondag 1 november 9.30 uur

Lezingen:

Voorganger:

Allerheiligen en Allerzielen, zie pag 18

Openbaring 7,2-4.9-14 en

Matteüs 5,1-12a

Joost Koopmans, osa

Maandag 2 november 11.00 uur

Lezingen:

Allerzielen - viering Glorieuxpark

Job 19,1.23-27a en Johannes 17,24-26

U kunt aansluiten bij de gezamenlijke viering op Glorieux

Zondag 8 november 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

32e zondag door het jaar

Wijsheid 6,12-16 en Matteüs 25,1-13

Dora Kruijer - Zie **[Noot]** -

Zondag 15 november 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

33e zondag door het jaar

Spreeken 31,10-13.19-20.30-31 en

Matteüs 25,14-30

Marleen Kremers

Zondag 22 november 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

Christus, Koning van het heelal

Ezechiël 34,11-12.15-17 en

Matteüs 25,31-46

Dora Kruijer - Zie **[Noot]** -

Zondag 29 november 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

1e zondag Advent

Jesaja 63,16b-17.19b; 64,3b-8 en

Marcus 13,33-37

Mart Hendriks

DECEMBER 2026

Zondag 6 december 9.30 uur:

Lezingen:

Voorganger:

2e zondag Advent

Jesaja 40,1-5.9-11 en Marcus 1,1-8

Joost Koopmans, osa

[Noot]: Dora Kruijer nodigt u uit, op de **maandag morgen 2 november én op 16 november - 10 uur**, om samen met enkele mensen stil te staan bij de komende lezingen van zondag 8 november én van zondag 22 november.

Graag tevoren opgeven bij Dora Kruijer, mondeling of per mail: dmb.kruijer@gmail.com

Gedicht van Ad Wijlhuizen: 'Huisje'

Wij zouden voor een ander best een huisje kunnen bouwen.
Of beter nog: een huis van welkom kunnen zijn.
Met muren opgestapeld uit vertrouwen
en hoop als doorzicht uit het raamkozijn.

Elke dakpan zou er vriendschap kunnen heten
en liefde is de balk die alles draagt.
Binnen staat de tafel vol met drinken en met eten
en er is altijd iemand die daar naar jou vraagt.
[.....]

Wij zouden best een huisje kunnen vormen
met zo'n deur die altijd openstaat.
Een huisje tegen eenzaamheid en dat soort stormen.
Een huisje, waar wat hemel opengaat.

Straatpastoraat in deze tijd

- Slotgedeelte uit deze voordracht - op 5 september in het Conferentiecentrum -

Wanneer Bartiméus schreeuwt, roept hij: *'Zoon van David, heb medelijden met mij!'*
Wanneer Jezus na dit verhaal Jeruzalem binnen gaat, wordt Hij onthaald met de woorden:
Hosanna, gezegend Hij die komt in de Naam van de Heer, gezegend het komende
koninkrijk van onze vader David. Hosanna in de hemel! Eigenlijk wordt er gezongen:
Welkom in het koninkrijk van onze vader David. Jezus' intocht in Jeruzalem betekent
ten diepste dat het wereldlijke systeem van regels omgezet gaat worden naar het hemelse
systeem van dienen. We leven dus nu al in Gods Koninkrijk! Jezus vervulde de wet, Hij
deed ons voor hoe we mogen dienen. Hoe we zelfs buiten de lijntjes kunnen kleuren om
de ander belangrijker te maken dan onszelf. Hoe we, bemoedigd door de kracht van de
Geest, Jezus mogen volgen in Zijn voorbeeld naaste te zijn.

We hoeven het systeem waarin we leven niet te veranderen, dat kunnen we ook niet.
We kunnen wel meebewegen, ruimte zoeken om binnen de gestelde kaders de ander toch
te kunnen dienen. Het onmogelijke kan dan soms wonderlijk verrassend zijn.
'Mijn Bartiméus' stelde zijn vraag niet vanuit enige hoop op beter. Of geloof in mensen
over regels. Schone naalden waren zijn beste kans op overleven. Een paar mensen, die
buiten de lijntjes durfden te kleuren, gaven hem nieuwe hoop. Geloof in genezing en
herstel. In plaats van schone naalden kreeg hij als onverzekerde toch medicatie
voorgeschreven en als niet rechthebbende een veilige plek om te slapen. Zo lang als nodig
was in afwachting van zijn opname in de kliniek.

Voor mij is dat pastoraat in de huidige tijd. Ik volg al een tijdje de belevenissen van
Michelle van Tongerloo, straatarts bij de Pauluskerk in Rotterdam. Ze schreef het boek
'komt een land bij de dokter' voor de Correspondent.



Zij weet met verschillende ervaringsverhalen haarfijn uit te leggen hoe veel we als samenleving kunnen doen om mensen te helpen die vastlopen binnen onze wet- en regelgeving. Zelfs ambtenaren die er niet meer uit komen, kloppen bij haar stichting 'Lekker Geven' aan. Twee weken geleden mocht ik een bezoek brengen aan de Pauluskerk. Met de ruimte, de vrijwilligers, hun netwerk en de financiële middelen die ze hebben, kunnen ze op veel vragen en initiatieven meebewegen, echt van betekenis zijn.

Daarbij hebben ze de afgelopen jaren zoveel ervaring opgedaan met waar mensen vastlopen in de bestaande regelgeving, dat ze ook een serieuze stem kunnen laten horen binnen de lokale en landelijke politiek.

Toch begon het allemaal met één man, die zich liet raken door een dakloze, verslaafde man die op de stoep van de kerk een naald in zijn arm stak...

Het vraagt lef om de vraag te stellen: 'Wat kan ik doen'. Vaak voel ik me zo machteloos, is het makkelijker om Bartiméus voorbij te lopen. Of mijn medelijden af te kopen met een snelle aalmoes. Zonder dat Bartiméus kon zien, keek hij Jezus in de ogen en zag wie Hij was. Ik herken God in Bartiméus op straat.

In een wereld die snakt naar het Hemels Koninkrijk, maar waar macht en onrecht nog steeds sterker lijken te zijn. Juist daar kijk ik Hem in de ogen. En is het genoeg om te antwoorden: 'ik doe wat ik kan'. Soms schop ik een keer tegen een tafel of probeer ik te onderhandelen en de grenzen op te zoeken.

Maar vaker doe ik wat mijn hart me ingeeft, wat menswaardig is. En ik geloof, en dat wil ik ook graag horen in de oproep van Mirjam Sterk, [opm. Red: een Nederlands theologe, politica en bestuurster], dat we juist als christengemeenschappen verder mogen gaan dan wat op beleidsniveau afgesproken is. Dat vraagt creativiteit, **moed**, uithoudingsvermogen en vooral geloof. En ja, misschien wel tegen beter weten in. Maar altijd met een warm verlangen naar een wereld zoals die ooit bedoeld was.

Gerdien de Graaf

*Mochten mensen willen reageren en/of meer willen weten, kun je hieronder mijn contactgegevens terug vinden.
En mocht er ruimte of behoefte zijn aan een verdere kennismaking, hoor ik dat uiteraard ook graag. Fijn om in ieder geval bij jullie te mogen spreken!
Hartelijke groet,*



*Gerdien de Graaf Straatpastor Stichting Oog in Oog
Email: straatpastor@ooginoogpastoraat.nl
www.ooginoogpastoraat.nl*

En als mensen mee willen lezen met de nieuwsbrief (eens per 3 maanden) kunnen ze hun emailadres aan mij doorgeven, dan zorg ik dat ze op de lijst komen.

*Laatste Nieuwsbrief van Juni 2026: (september 2026 volgt spoedig)
<https://ooginoogpastoraat.nl/wp-content/uploads/2026/09/nieuwsbrief-juni-2026.pdf>*

Liefhebben, hoe dan?

Ik kreeg, een tijd geleden, een mail van een vriend, waarin hij mij vroeg om een reactie op citaten uit het evangelie, op woorden van Jezus. Ik heb toen geprobeerd te antwoorden met de beperkte kennis die ik heb opgedaan door wat ik heb geleerd en door mijn eigen ervaringen.

Allereerst citeerde mijn vriend Johannes 13:34: *"Een nieuw gebod geef ik u: Heb elkaar lief zoals Ik u heb liefgehad..."* En mijn vriend schreef: "Dit gebod is fundamenteel, maar erg moeilijk in de praktijk te brengen. En merkwaardig genoeg worden de instructies niet gegeven!"

En toen zei mijn vriend dat de Bijbel veel meer vragen oproept dan beantwoordt. Daar ben ik het helemaal mee eens, en ik denk zelfs dat dat opzettelijk zo is. Ik denk dat we vrij en intelligent zijn geschapen, zodat we zowel onze intelligentie als onze vrijheid kunnen gebruiken. Het een kan niet zonder het ander.

Het klopt dus dat de evangeliën een gebod bevatten om anderen lief te hebben, maar er is geen vastomlijnde formule voor deze liefde... misschien omdat liefde duizend gezichten heeft en de toepassing ervan voor iedereen anders is.

Het is iets dat elk moment vernieuwd wordt en we moeten er voortdurend over blijven nadenken. In de evangeliën laat Jezus ons door zijn leven zien hoe we liefde kunnen beleven; hoe we erdoor geïnspireerd kunnen worden (hoe zijn geest ons kan doordringen). Dan is het aan ons om te zien hoe we op diezelfde manier kunnen liefhebben, in de situaties waarin we ons bevinden. Als we vaste formules hadden, zouden we geen vrijheid meer hebben... maar is er zonder vrijheid nog wel sprake van liefde?



Jezus zelf heeft ervaren dat het leven niet zwart-wit is, dat er grote grijze gebieden zijn en dat keuzes in die gebieden moeilijker te maken zijn. Het komt er vaak op neer dat je het minst kwade moet kiezen. Dus wijst Hij ons een richting, maar laat Hij ons ook de vrijheid. En zelfs de vrijheid om fouten te maken (en die weer te mogen herstellen)! Dit is een groot vertrouwen dat in ons wordt gesteld. Het is, volgens mij, geen vergissing van Jezus' kant, maar een bewuste beslissing. Omdat hij er zeker van is dat we het aankunnen.

En dan vraagt mijn vriend hoe ik Jezus' woorden interpreteer, op de vraag van de discipelen: *"Waarom spreekt U tot hen in gelijkenissen?"* door te antwoorden: *"Jullie is het gegeven de geheimen van het Koninkrijk der Hemelen te verstaan, maar hun niet. Want aan ieder die heeft, zal meer gegeven worden, en hij zal overvloed hebben; maar van wie niet heeft, zal zelfs wat hij heeft, worden afgenomen"*.

Deze uitspraak verwijst naar Jesaja (6:9-10). Het is een waarschuwing om ons hart niet te verharderen ten aanzien van het woord van God, om het niet te reduceren tot een starre wet. Als je denkt dat je de wijsheid van de wet bezit, hoor je niets, zie je niets, en heb je in feite niets en verlies je zo de mogelijkheid om de mysteries van het koninkrijk te kennen.

Door Jezus te volgen, worden de harten en gedachten van de discipelen geopend, bevrijd. Bevrijd van het kader van wat verboden is en wat is toegestaan, krijgen de discipelen meer inzicht. Ze groeien in vrijheid en daardoor ook in hun vermogen tot liefde, open voor de mysteries van het Koninkrijk der Hemelen. Jezus reikt hen dus geen recept aan, maar hij waarschuwt hen: zolang je vasthoudt aan een religie van 'verboden of toegestaan', kun je dit mysterie van de liefde niet bereiken.

Voor mij persoonlijk is dit de belangrijkste leer van Jezus: de liefde van God maakt ons vrij! Wat we bezitten, en wat ons nooit kan worden afgenomen, zijn ons verstand, onze vrijheid en ons geloof in Gods onvoorwaardelijke liefde.

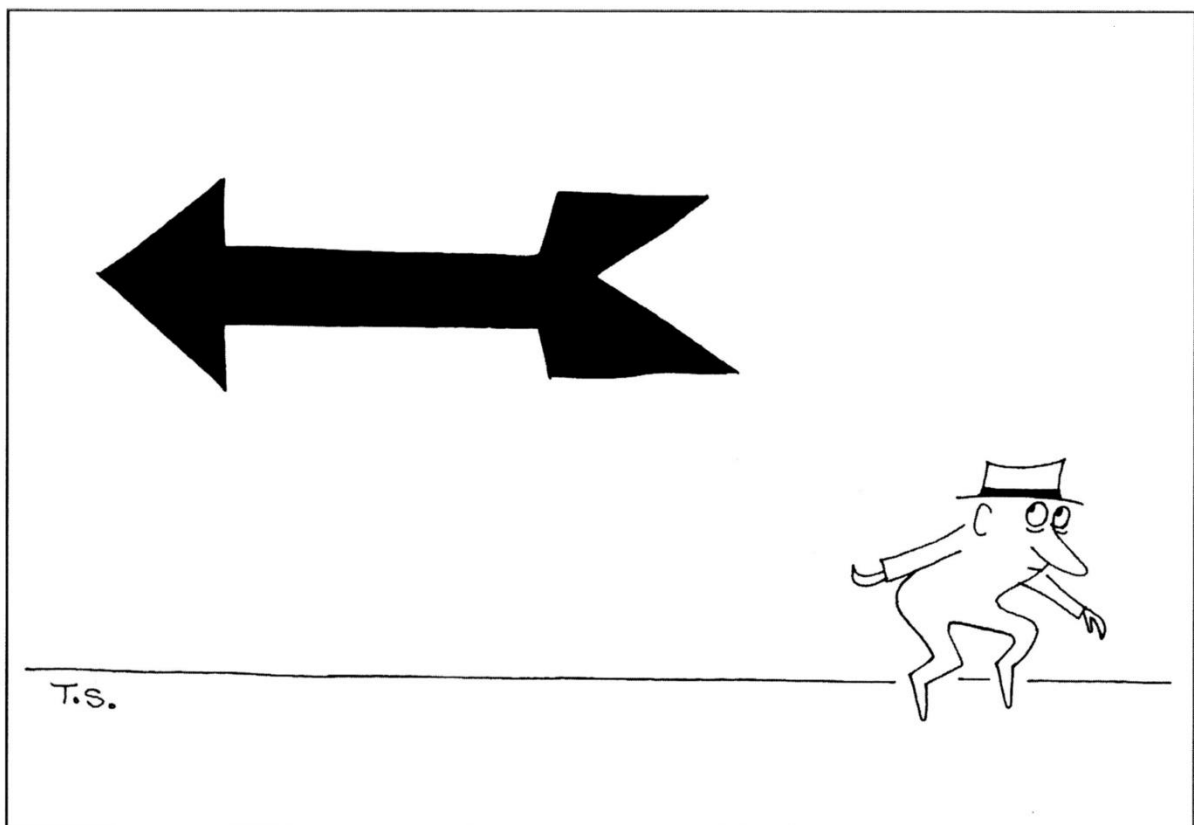
En volgens de woorden van Jezus zal deze liefde ons in overvloed worden gegeven als we open blijven staan voor nieuwe liefde.

Dat was mijn antwoord op de vraag van mijn vriend. Ik vond het een grote en moeilijke vraag.

Misschien hebben jullie andere antwoorden? Die zou ik graag horen.

Simone Bartelds-Lathuilière

Cartoon
van cartoonist Ton Smits



Lekenpraat LXXIV

Nadat de vorige keer alle aandacht vanzelfsprekend gericht was op het tweede lustrum van onze geloofsgemeenschap, kijken we in deze column nu maar weer eens een keer naar buiten.

Daarbij ga ik me overigens wel op zeer glad ijs bewegen. En dat voor iemand die niet eens kan schaatsen. Dit keer schrijf ik mijn column namelijk naar aanleiding van onder andere het EO programma 'Dit Is De Kwestie': "Kun je als Christen tegen de komst van een AZC zijn?" [Noot] Wellicht een op het eerste gezicht simpele titel.



Immers, wij worden geacht, op humanitaire gronden alleen al, hulp te bieden aan mensen in nood.

En omdat we als navolger van Christus Zijn uitspraken serieus moeten nemen ontkom je niet aan een volmondig 'ja' tegenover de opvang van asielzoekers. Duidelijker dan het Bijbel verhaal van de barmhartige Samaritaan kun je niet voorgeschoteld krijgen, hoe om te gaan met mensen in een hulpeloze situatie.

Maar toch blijkt de praktijk weerbarstiger dan de fraaie theorie.

Want in het genoemde televisie programma, dat via NPO start nog altijd terug te kijken is - doen als u kunt zou ik zeggen - heeft de documentaire maker de grootste moeite om mensen voor de camera te krijgen. En dan zoekt hij niet naar de man en de vrouw in de straat, maar naar dominees. Hij trok namelijk naar de gemeente Nieuw Lekkerland in de gemeente Molenlanden waar felle protesten waren geweest tegen de komst van een asielzoekerscentrum. Een kerkdorp dat beschikt over maar liefst 8 christelijke kerken waar je zulke toestanden dus niet meteen zou verwachten.

Toch ging het er mis. En de reden dat ik hierboven sprak van me op glad ijs begeven is dat hij aanvankelijk bij alle acht, uiteindelijk nog bij zes van de acht, nul op rekest kreeg bij de vraag of zij met de camera erbij geïnterviewd wilden worden over dit onderwerp. Slechts een (hervormde) tegenstander en een (gereformeerde) voorstander bleken na aandringen bereid hun zegje te doen. Naast iemand van de jongere generatie die wist te

vertellen dat er vanaf de kansel weinig hierover gezegd werd en die daarnaast haar bezwaren zorgvuldig onder woorden bracht.

Het is niet geheel onbegrijpelijk dat dominees op zondag over deze zaken uiterst terughoudend zijn. Want zij weten dat er in hun gehoor fanatieke voor- zowel als tegenstanders zitten en dan wordt ieder verkeerd woord je gauw aangerekend, terwijl je het hoogstwaarschijnlijk toch niet iedereen naar de zin kunt maken. Helaas is onze maatschappij inmiddels zo verhard en gepolariseerd dat er niet of nauwelijks meer ruimte is voor nuance. O zo spijtig, want vrijwel altijd ligt de waarheid in het midden. Of, zo u wil, is het 't plezierigst om te leven ver verwijderd van extremen.

Desondanks is zwijgen vanaf de kansel niet altijd de beste oplossing. Taboes zijn er om aan te pakken want alleen open en eerlijke communicatie brengt mensen dichterbij elkaar. Dat ik nooit aan een demonstratie tegen zal deelnemen ligt voor de hand. Maar hoe het dan wel moet zodat recht gedaan wordt aan degenen die naar hier komen voor veiligheid of economische verbetering, terwijl anderzijds er ook voldoende aandacht is voor de vele haken en ogen die er zitten aan toenemende massa immigratie, weet ik ook niet. Ik herhaal zelfs: weet ik absoluut niet. Wel weet ik dat media veel meer aandacht hebben voor sensatie en wat er hier en daar fout gaat dan voor het vele goeds dat ook plaatsvindt op dit gebied.

Maar er zijn wel degelijk misstanden te benoemen. Voor de asielzoeker die soms jaren moet wachten op wat er over zijn lot beslist wordt. Met kinderen die elke paar maanden naar een nieuwe tijdelijke plek moeten verhuizen. Triester nog: om hun geloof, afvalligheid of geaardheid gevluchte mensen die hier in AZC 's daarom bedreigd worden door andere vluchtelingen, zonder dat onze overheid fatsoenlijk tegen die onveiligheid veroorzakende mensen optreedt. Zoals ook zaken - als vanaf dag één taalonderwijs en (meer?) aanpassing aan de cultuur van hun nieuwe land - van overheidswege verplicht zouden moeten worden.

Want het is van de zotte als wij in ons land onze moeizaam verworven rechten als VOLLEDIGE gelijkwaardigheid van man en vrouw zouden laten afpakken. Voor ons normale mensenrechten die blijkbaar geheel ontbreken in landen waar veel asielzoekers vandaan komen.

Wat kunnen wij, na het feestje van ons 10-jarig bestaan vooruit kijkend naar de toekomst, als kleine gemeenschap bijdragen aan een betere wereld?

Een uitnodigende houding naar de vreemdeling, (oecumenisch) zoeken naar overeenkomsten met andersgelovigen, hoe moeilijk dat ook is wanneer kritiek op een voor hen heilig boek taboe is. Maar daarbij waakzaam zijn op ontwikkelingen binnen en buiten Kerken die we ongezond moeten noemen. Gescheiden onderwijs voor jongens en meisjes, is er daar één van, zoals ik eerder betoogde. Dat is namelijk funest als we streven naar gelijkwaardigheid van de seksen. Dat de overheid dit nu ook bij de zogeheten Renaissance school van het FvD, net als bij fundamentalistische religieuze scholen toestaat en zelfs subsidieert, vind ik heel ongezond voor de toekomst van onze (klein)kinderen hier. En dat mag wat mij betreft dus duidelijk vanaf de kansel in onze kapel worden verkondigd.

Gert Dirksen

Humilitas

*Het geschenk van God is de warmte van Zijn liefde.
Dat is het echte leven; dat zal het eeuwige leven zijn.
Augustinus*

*Nederigheid: een woord waarmee velen niet geassocieerd willen worden. Het klinkt soft, tuttig, misschien zelfs wat ouderwets. Maar is dat terecht? Het woord nederigheid is afgeleid van het Latijnse **humilitas**, waarin het woord humus doorklinkt: de vruchtbare aarde waarin nieuw leven ontkiemt. Humus is de voedingsbodem waarop alles groeit en bloeit.*

Ook voor ons mensen is die betekenis veelzeggend. Hier staat *humus* voor de concrete, alledaagse werkelijkheid waarin wij leven. Met beide voeten op de grond, midden in het gewone leven, worden wij uitgenodigd om steeds opnieuw verbinding te zoeken: met onszelf, met anderen en met God. Nederigheid betekent niet jezelf klein maken, maar jezelf niet centraal stellen. Het is de bereidheid om werkelijk aandacht te hebben voor de ander, je kwetsbaar op te stellen en ruimte te scheppen waarin anderen kunnen groeien. Waar nederigheid aanwezig is, ontstaan verbondenheid, vertrouwen en nieuw leven. Daarmee vormt zij het tegenovergestelde van arrogantie, die alle aandacht naar zichzelf toe trekt.



Familia Augustiniana Nederland

Een mooi voorbeeld van aandacht voor de ander vond ik in het boek *'De kracht van rust'*, van Mirjam van der Vegt. Hier volgt een bewerkte versie van dit inspirerende verhaal, dat mij bij de eerste lezing al kippenvel bezorgde:

Een hoogleraar aan de Universiteit Groningen, Gabriël Anthonio, vroeg zich af: wie stuurt mijn leven? Zijn agenda wordt door het secretariaat ingevuld en hij werkt die plichtsgetrouw af. Hij is blij als het zaterdag is. Die dag reserveert hij voor zijn zoon Mahil.

Zijn zoon is autistisch en heeft een verstandelijke beperking. Zijn niveau van functioneren ligt lager dan dat van een kind van drie jaar. Hij is nu 22 jaar oud.

“Wij redden ons samen goed met gebarentaal. Mahil heeft alle figuren van Sesamstraat, behalve Pino. Op een zaterdag zijn we onderweg naar een speelgoedzaak waar ze nog een Pino-pop hebben. In de winkel kopen we de pop. Mahil is dolgelukkig. Hij knuffelt Pino uitbundig.

We verlaten de winkel en zien aan de overkant nóg een speelgoedwinkel. Mahil trekt aan mijn arm, in de richting van die winkel. Ik wil hem tegenhouden en naar de auto gaan, maar hij trekt zo hard dat ik denk: laten we maar gaan. Bij het openen van de winkeldeur komt ons een bedompte lucht tegemoet, alsof er ergens een lekkage is.

Mahil kijkt niet naar het speelgoed. Dat verbaast me. Hij kijkt naar het meisje achter de kassa. Hij kijkt haar strak aan. Weer trekt hij mij, in de richting van de kassa. Het meisje draagt een hoofddoek. Ik denk bij mezelf: dat kunnen we niet maken. Ik wil hem tegenhouden, maar er is geen houden aan. Ik denk: laat ook maar, ik wil ook niet dat er onrust ontstaat.

Langzaam, zonder haar uit het oog te verliezen, loopt hij naar de kassa. Als hij voor het meisje staat, kijkt hij haar nog steeds aan en zij kijkt hem aan.

Dan neemt Mahil haar hand. Hij streelt er zachtjes met zijn andere hand over. Daarna streelt hij over zijn eigen wang.

Ik sta nu bij hen en vertaal het gebaar van Mahil: 'Hij vindt je lief.' Hij blijft haar aankijken. Dan begint ze te huilen. Grote tranen rollen over haar wangen, terwijl mijn zoon haar handen zachtjes vasthoudt. Terwijl hij haar handen voorzichtig blijft vasthouden, neuriert hij en kijkt hij haar met een rustige blik aan.



Ze droogt haar tranen, kijkt me aan en zegt: *"Sorry... weet u, ik kreeg enkele minuten geleden op mijn telefoon een bericht dat mijn broertje in het ziekenhuis is overleden. Uw zoon lijkt op hem..."*

Opnieuw stromen de tranen en Mahil blijft haar vasthouden.

"En ik voel me zo alleen, meneer, alleen met mijn verdriet. En dan komt uw zoon..."

Ze valt stil, kijkt me aan en zegt: *"God stuurt soms mensen, meneer. Ik ben nu niet meer alleen. Dank je, dankjewel..."*

Minuten verstrijken. Mensen staan eromheen. Iedereen is stil.

Dan trekt Mahil zijn handen langzaam terug, tilt de Pino-pop op en aait haar daarmee. Ze glimlacht en droogt haar tranen af.

Als we vertrekken, zwaait ze en zegt: *"Dag broertje, goede reis."*

Ze kijkt ons lang na, door de winkelruiten heen, terwijl ze steeds opnieuw haar gezicht droog veegt. Ze zwaait opnieuw naar Mahil met een bescheiden opgestoken hand.

Deze woorden *'–Dag broertje, goede reis –* hebben me geraakt. Ook ik houd het niet droog."

Mahil staat in verbinding. Hij wordt geholpen door zijn intuïtie. Intuïtie is een geestelijke verbondenheid met de concrete dingen en mensen om hem heen.

Het is een vorm van innerlijk zien, die snel tot inzicht komt en leidt tot een intuïtieve reactie of beslissing.

Zijn vader weet aanvankelijk geen raad met het handelen van zijn zoon, maar laat hem uiteindelijk begaan.

Wanneer ik deze onvoorwaardelijke goedheid, liefde en aandacht van Mahil voor het meisje achter de kassa zie, dan zie ik in zijn handelen God, die pure goedheid en liefde is voor iedereen, met de minsten voorop. God laat niemand ooit alleen.

René Hornikx



Augustinus' Stad Gods en Brussel

Koninklijke Bibliotheek, mss. 9015+9016

In nagedachtenis aan Jasper van der Schoot
(Oirschot, 1933 – Knegsel, 2026)

10 jaar Augustinus in Glorieux verdient
een extra mooi stukje...

Het is allemaal de schuld van de Visigoten.

Langharig werkschuw tuig dat in 410 Rome overviel en plunderde. Het was als de ondergang van de Titanic of de aanval op de Twin Towers in New York: een schok ging door de wereld. Eeuwen lang had niemand Rome aangevallen of bezet. Behalve de Romeinen zelf in een van de burgeroorlogen of gevechten om de macht. Maar geen buitenlanders. Nu zag je wat er van kwam. Het christendom was sinds ruim twintig jaar staatsgodsdienst. De oude tempels waren gesloten, de goden die Rome groot hadden gemaakt, waren verlaten. En hup, pats, boem, Rome was geplunderd.



In het christelijke kamp was de schok niet minder: Hieronymus was verbijsterd. Augustinus ook. Om zich te weer te stellen tegen de stelling dat deze plundering een gevolg was van de overgang van het rijk naar het christendom, schreef hij een uitgebreide apologie.

Een boek waarin hij zich verweerde tegen de oude Romeinse godsdienst en tegen de suggesties die nu opdoken, en waarin hij tegelijk een plan van de heilsgeschiedenis ontwierp met de aardse stad tegenover de hemelse.

Dit boek is *De Civitate Dei*: 'De Stad Gods'.

Het werd een van de belangrijkste werken van Augustinus en een van de beroemdste. Het was in tal van middeleeuwse kloosterbibliotheeken aanwezig: wij hebben er hier in de Koninklijke Bibliotheek in Brussel de nodige exemplaren van....

Die exemplaren uit kloosterbibliotheeken zijn in het Latijn. Uiteraard. Maar *De Civitate Dei* van Augustinus genoot zo'n reputatie dat er ook belangstelling voor bestond buiten de clericale kringen. En zo komen we bij de Franse koning Karel V (regering 1364-1380). Karel V was een bibliofiel: hij richtte in het (oude) Louvre en in het kasteel van Vincennes een grote bibliotheek in die tijdens de Engelse bezetting van Parijs in het tweede kwart van de 15^{de} eeuw bijna geheel te gronde ging.

Nu wordt het even moeilijk. Karel V was de oudste broer van Filips de Stoute, hertog van Bourgondië en graaf van Vlaanderen. Filips de Stoute is de grootvader van Filips de Goede, hertog van Bourgondië, hertog van Brabant, graaf van Vlaanderen en Holland en zo nog het een en ander.

De Bourgondische tak van de Valois (zoals de dynastie heette) leed evenzeer aan bibliofilie als koning Karel V. De bibliotheek van Filips de Goede omvatte bij zijn dood ruim 900 handschriften, waarvan de Koninklijke Bibliotheek in Brussel als directe erfgenaam van deze collectie nog ruim 270 volumes bewaart (120 zijn er elders in de wereld), wat voor een laatmiddeleeuwse vorstelijke bibliotheek een record is.

Alleen de pauselijke bibliotheek, de huidige Biblioteca Apostolica Vaticana, doet beter.

Bij die volumes zitten ook handschriften uit de collectie van koning Karel V: in feite is zowat alles wat uit de verzameling van deze laatste nog bestaat, via de Bourgondische bibliotheek tot ons gekomen. Maar dit terzijde.

Koning Karel V liet ook heel wat Latijnse teksten in het Frans vertalen. Ook Augustinus' *De Civitate Dei*. Raoul de Presles (1316-1383) was hiervoor de vertaler van dienst. Deze vertaling circuleerde in de hoge Franse adellijke kringen. De Koninklijke Bibliotheek in Brussel bezit er zelfs twee exemplaren van, allebei uit de verzameling van de hertogen van Bourgondië, allebei in twee kloeke delen. Mss. 9005 + 9006 en mms. 9015 + 9016. Aan de laatste is een bijzonder (en tragisch) verhaal verbonden...

Het begon allemaal

met de bisschop van Doornik, een van de oudste bisdommen in de Benelux, waartoe ook de middeleeuwse megasteden Gent en Brugge hoorden. Deze bisschop Jean Chevrot was ook raadsheer van Filips de Goede: hij staat afgebeeld op de beroemde opdrachtminiatur door Rogier van der Weyden in ms. 9242, de *Chroniques de Hainaut*, aan de linkerkant. Bisschop Jean Chevrot had een fraai exemplaar van *De Civitate Dei* laten maken, in het Latijn én met de Franse vertaling, met een heel mooie openingspagina en een kleinere miniatuur aan het begin van elk boek.

Hij was er ongetwijfeld verguld mee.



De openingspagina vertoont een fraai landschap met een stad op de achtergrond. **Links zit Augustinus op zijn kathedraal** en onderwijst een geleerd publiek. Rechts staat de Frankische koning Clovis die zijn rijk vanuit Doornik had gevestigd. In de lucht komt een duif met de gewijde olie voor de zalving van de koning. Pontificaal in het midden van de miniatuur staat een rode vlag, de *oriflamme*, de strijdsvlag van de Franse koningen. Doornik beschouwde zich (en nog steeds) terecht als de wieg van de Franse monarchie. Frankrijk begint dus eigenlijk in België, maar zeg dat maar niet in Frankrijk. Om de tekst en de miniatuur staat ook een rijke randversiering met acanthusbladen en diverse menselijke figuren.

Jean Chevrot kon tevreden zijn. Maar toen liep het mis.

Er begon een gerucht over dit handschrift te circuleren en dat is altijd gevaarlijk.

Hertog Filips de Goede vroeg of hij het kon lenen om er een kopie van te laten maken voor zijn onwettige zoon David, op dat moment nog abt ergens in Zuidwest-Vlaanderen, maar later ingezet als bisschop van Utrecht. Op deze manier heb je nog plezier van je onwettige kinderen. Jean Chevrot leende zijn handschrift inderdaad uit. Hij heeft het nooit meer teruggezien. Het volume bleef in de hertogelijke verzameling en zit er (in zekere zin) nog, want het zit bij ons in Brussel in de kluis.

Of David van Bourgondië zijn kopie ooit gezien heeft, is onbekend...

Moraal van dit verhaal: let op uw zaak en leen nooit boeken uit, ook niet aan vrienden en zeker niet aan hertog Filips de Goede.

Michiel Verweij

Ongeveer een jaar geleden berichtte ik jullie over de ontwikkelingen van het Project van onze Stichting in Zimbabwe met indrukken van een projectbezoek voorjaar 2025. Zodat jullie konden zien waar de Vastenactiebijdrage van 2024 terecht kwam. Op verzoek van de redactie van deze Kerk-Krant zal ik jullie nu bijpraten over de bijzondere ontwikkeling die er inmiddels plaats heeft gevonden.

Als Nederlandse Stichting ondersteunen wij de lokale Trust in de brede revalidatiezorg van kinderen met een motorische handicap en hun families, een CBR [Community Based Rehabilitation] programma.

Met als kernactiviteiten: vroege opsporing motorische handicaps, organiseren neuromusculaire clinics, begeleiden van supportgroepen, huisbezoeken, schoolbezoeken i.v.m. inclusief onderwijs, trainen zorgprofessionals/ Village Health Workers, informatiebijeenkomsten in communities en voor lokale welzijnsorganisaties en lokale overheden.

In 2025 kwam de wens van de lokale Trust en onze Stichting naar voren om duidelijker stappen te gaan zetten richting duurzaamheid, borging voor langere periode, 'eigenaarschap'.

Als Stichting hebben we een aantal jaren geleden al geïnvesteerd in algemene en financiële managementcursussen.

Nu lijkt de tijd rijp voor een vervolg:

De Trust heeft inmiddels kennisgemaakt met het **internationale Inspire2Care model**, een uitwerking van DPRP [Disability Prevention and Rehabilitation Program].

Dit is een structureel georganiseerd programma als overgang naar gezondheidszorg, gedragen door centrale en lokale overheden, zowel organisatorisch als financieel. Het werkt vanuit het principe 'cost sharing model'.

De nadruk in dit programma ligt op Community Based Rehabilitation (CBR), en op Preventie van Disability in "first 1000 days" (de zogenaamde eerste duizend dagen vanaf conceptie tot de leeftijd van 2 jaar), wat goed past binnen ons brede revalidatieproject "Kufambatose: Samen op pad".

Twee leden van de Trust volgden een internationale training hiervoor van 9 weken in Tanzania.

Deze ontwikkeling sluit nauw aan bij de invoering van de **Disability Act 2025**, waarmee de Zimbabwaanse overheid de lokale overheden opdracht heeft gegeven om de inclusie en ondersteuning van mensen met een beperking te versterken.

De lokale Trust is op dit moment dus druk bezig met het onderzoeken van de mogelijkheden van implementatie van het Inspire2Care model als onderdeel van het internationale DPRP, de zogeheten Pre-preparation fase.

Als dit lukt, wordt het huidige brede Revalidatieprogramma daarin opgenomen en zal financiering gedeeld worden met lokale diensten en overheden.

Dit is een proces van 3-6 jaar. Tevens probeert de lokale Trust de komende jaren zelf fondsen te werven via samenwerking met verschillende lokale en internationale organisaties in Afrika.



Door de doorstart met DPRP wordt de Trust bijvoorbeeld ook lid van de Afrikaanse DPRP Alliance, dat gezamenlijk gelden zoekt voor dit programma.

Deze ontwikkeling moet uiteindelijk leiden tot een zelfstandige Trust en een gefaseerde exit van Stichting Kufambatose.

Zoals past in de huidige visie van ontwikkelingssamenwerking.

De organisatie van '[Wilde Ganzen](#)' ondersteunt daarom de lokale Trust in deze ontwikkeling.

Ontmoeting moeders en kinderen tijdens een supportgroep

Onze Stichting ondersteunt op dit moment dus eigenlijk 2 projecten:

- financiële ondersteuning van **het brede revalidatieprogramma**, de kernactiviteiten
- uitvoering van de activiteiten binnen de implementatie van het **Inspire2Care-model**.

Dit vraagt voorlopig nog een behoorlijke investering van ons als Stichting Kufambatose, zowel qua begeleiding als financieel.

Het lokale team is enthousiast en houdt zich vast aan het motto: 'Groot dromen, maar klein beginnen'. Daar gaan wij als Stichting voorlopig in mee.

We hopen op een goede ontwikkeling.

Met de woorden van Vaclav Havel:

*Hoop is de zekerheid dat iets zinvol is
Onafhankelijk van de afloop,
Onafhankelijk van het resultaat.*

Op onze website www.kufambatose.eu vindt u meer informatie.

Doneren kan eventueel op NL 14 TRIO 0379 2082 88

Voor vragen mag u mij aanspreken, in de refter, na afloop van de viering in de kapel.

Anne-Miek Simons

Voor onze laatste Nieuwsbrief van juni 2026 [in PDF]:

<https://www.kufambatose.eu/wp-content/uploads/2026/06/Nieuwsbrief-Stichting-Kufambatose-juni-2026.pdf>

Op zondag 1 november
gaan we Allerheiligen en Allerzielen in één eucharistie vieren

De heiligen van naam die te boek en op de kalender staan, en degenen die heilig zijn in onze eigen kring zijn twee kanten van één medaille.

Ieder mens is een reiziger, een pelgrim. Met vallen en opstaan, zoekt hij zijn weg, zijn waarheid, zijn bestemming. Ieder mens laat sporen na, sporen om te volgen en van te leven. De één de ander een gids.

Sommige van die gidsen zijn door de kerk heilig verklaard. Anderen, een grote menigte die niemand tellen kan, zijn heilig aan jou en mij.

Wanneer het herfst is, de natuur sterft en rusten gaat, komt er tijd voor bezinning. Wie ben ik? Wie waren mijn voorouders? Wat blijft er van ons over?

Degenen die het afgelopen jaar vanuit onze gemeenschap zijn begraven of gecremeerd worden met name genoemd.

Joost Koopmans, osa.

In Memoriam: Zr Petra

8 april 1945 – 4 augustus 2026

*Zr. Petra, een trouwe bezoeker van onze zondagse vieringen
en goede vriendin van onze gemeenschap. We zullen haar missen.*

Wij gedenken liefdevol en dankbaar

ZUSTER PETRA

Petra Elisabeth Janny Maria Afina van Mierlo

Zij werd geboren te Groningen op 8 april 1945.

Op 24 januari 1965 deed zij haar intrede
in de congregatie van de Zusters van
Barmhartigheid te Ronse.

Haar religieuze geloften legde zij af
op 5 augustus 1967.

Zij is overleden in Terhaghe te Eindhoven
op 4 augustus 2026.

Na haar uitvaartdienst op 12 augustus
hebben we haar te rusten gelegd
op begraafplaats De Roostenhof.

Voor uw bliken van medeleven tijdens
haar leven en tijdens haar ziekte,
en voor uw aanwezigheid
zeggen wij u hartelijk dank.

Zusters van Barmhartigheid
Familie van Mierlo- Familie Smit

Zuster Petra zal o zo vaak de psalmen 83 en 84
gebeden hebben, waarin staat:

"Zwijg niet, o God, houd u niet doof God,
blijf niet langer afzijdig."

Het leven van zuster Petra was een lange
bedevaartstocht.

Haar leven was geen geëffend pad.

Er waren vele hobbels te nemen.

Ze moest vaak door weer en wind,
door koude en naaktheid,

door honger en dorst met moeheid
en uitputting,

verdriet en blijdschap, ziekte en sterven.

Maar in het leven van zuster Petra waren
ook veel kostbare herinneringen.

Haar vriendschap met mensen en dieren
waren met gouden draden doorweven.

De pijnlijke herinneringen worden dan
verzacht, de pelgrimstocht gaat naar
het einde.

Dan wordt alles lichter en milder en
zoekt het leven naar meer diepte.

God zweeg niet langer,

Hij bleef niet langer afzijdig

en zij werd opgenomen in het
hemelse Jeruzalem.

Allerzielen

Tijdens onze viering van zondag 1 november herdenken we alle dierbare overledenen, die met ons in liefde verbonden blijven. Waaronder deze overledenen van het afgelopen jaar, uit onze gemeenschap



Hannie Wittgen - Migchielsen
* 9 september 1944
† 18 februari 2026



Virginie Scheenloop – de Groot
* 22 april 1933
† 7 juli 2026



Zr. Petra van Mierlo
* 8 april 1945
† 4 augustus 2026



LEZINGEN en FILMS bij Bezinning & Spiritualiteit

LEZINGENCYCLUS Bezinning & Spiritualiteit

Plaats: kapel Glorieux, Glorieuxlaan 2, Eindhoven

Tijdstip: 14.00 uur - 15.30 uur Alle lezingen zijn gratis en vrij toegankelijk

Datum: Woensdag 14 oktober 2026

Pater Ronald Putman, franciscaan : Franciscus, 800 jaar springlevend

Franciscus leefde vanuit en voor de liefde van God, en was sterk verbonden met de Kerk en met geheel de schepping. Op een ontwapenende, uitnodigende en zeker ook humoristische wijze wil pater Putman u -met verhalen en levenswijsheden van Franciscus- inspireren om op blijmoedige wijze te geloven in de weg van de vrede en alle goeds, die God-met-ons wil gaan.

Datum: Woensdag 16 december 2026:

Dirk van de Glind : De 10 Woorden

In deze lezing wil Dirk van de Glind laten zien dat die drieduizend jaar oude woorden van de 10 geboden in feite een pleidooi vormen voor waarachtige vrijheid en dus bijzonder geschikt zijn als program voor het leven. En dat zelfs een doorgewinterde atheïst er aanwijzingen in kan vinden voor een zinvol bestaan – ook in die geboden die met God te maken hebben!

FILMCLUB Plaats: bibliotheek van Terhaghe, Glorieuxlaan 38, Eindhoven

Datum: woensdagavond 16 september en 21 oktober

Tijd: 19.30 – 22.00 uur Kosten: € 5 incl. koffie, thee en frisdrank

De filmkeuze wordt voorafgaande bekend gemaakt via mail en onze website

COLOFON

De Kerk-Krant is het informatieblad van de *Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven*. De Kerk-Krant is bedoeld als bindmiddel tussen de leden van de gemeenschap en biedt een podium aan de deelnemers van de vieringen en andere geïnteresseerden over onderwerpen die de gemeenschap of de Kerk in het algemeen raken.

De Kerk-Krant is gratis.

Voor postabonnementen worden verzendkosten in rekening gebracht.

Redactie: Dolf van der Linden, osa , Gert Dirksen, Harrie Meelen, Simone Bartelds -Lathuilière en Anita van der Kam

E-mailadres redactie: info@ Augustinus-Eindhoven.nl

Website: www.augustinus-eindhoven.nl

Bankrekening: Stg. Geloofsgemeenschap Augustinus NL27 INGB 000 7526249

Adres van de vieringen: Kapel Glorieuxpark, Geldropseweg 170, 5613LN Eindhoven.

Stichting Geloofsgemeenschap Augustinus Eindhoven Voorzitter: Harrie Meelen.

Secretariaat: Helmy Pennarts info@ augustinus-eindhoven.nl

Ziekenbezoek en ziekencommunie

Vraag en aanbod kunt u richten aan Johan Wolbrink via emailadres johanwolbrink@ gmail.com

Verschijning volgend nummer: 29 november 2026.

U kunt kopij aanleveren tot uiterlijk 9 november.

De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden teksten niet te plaatsen, in te korten of anderszins redactioneel te bewerken. Het copyright berust bij de auteurs van de bijdrage.